

- 4) Artykuł 12 lit. b) i art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46 należy interpretować w taki sposób, że w ramach oceny tego, czy spełnione zostały warunki zastosowania tych przepisów, należy w szczególności przeanalizować kwestię, czy osoba, której dotyczą dane, ma prawo do tego, aby dana dotycząca jej informacja nie była już, w aktualnym stanie rzeczy, powiązana z jej imieniem i nazwiskiem poprzez listę wyświetlającą wyniki wyszukiwania mającego za punkt wyjścia to imię i nazwisko, przy czym stwierdzenie, iż takie prawo przysługuje, pozostaje bez związku z tym, czy zawarcie na tej liście wyników wyszukiwania danej informacji wyrządza szkodę tej osobie. Ponieważ osoba ta może, ze względu na przysługujące jej i przewidziane w art. 7 i 8 karty prawa podstawowe, zażądać, aby dana informacja nie była już podawana do wiadomości szerokiego kręgu odbiorców poprzez zawarcie jej na takiej liście wyników wyszukiwania, prawa te są co do zasady nadrzędne nie tylko wobec interesu gospodarczego operatora wyszukiwarki internetowej, lecz również wobec interesu, jaki ten krąg odbiorców może mieć w znalezieniu rzeczonyj informacji w ramach wyszukiwania prowadzonego w przedmiocie imienia i nazwiska tej osoby. Taka sytuacja nie ma jednak miejsca, jeśli ze szczególnych powodów, takich jak rola odgrywana przez tę osobę w życiu publicznym, należałoby uznać, że ingerencja w prawa podstawowe tej osoby jest uzasadniona nadrzędnym interesem tego kręgu odbiorców polegającym na posiadaniu, dzięki temu zawarciu na liście, dostępu do danej informacji.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.06.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien – Austria) – Michael Timmel przeciwko Aviso Zeta AG

(Sprawa C-359/12) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2003/71/WE — Artykuł 14 ust. 2 lit. b) — Rozporządzenie (WE) nr 809/2004 — Artykuły 22 ust. 2 i art. 29 ust. 1 — Prospekt emisyjny podstawowy — Suplement do prospektu emisyjnego — Warunki ostateczne — Data i sposób publikacji wymaganych informacji — Warunki publikacji w formie elektronicznej]

(2014/C 212/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Timmel

Strona pozwana: Aviso Zeta AG

przy udziale: Lore Tinhofer

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Handelsgericht Wien – Wykładnia art. 14 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345, s. 64) – Wykładnia art. 22 ust. 2 oraz art. 29 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz.U. L 149, s. 1) – Publikacja informacji nieznanych w chwili zatwierdzenia prospektu emisyjnego podstawowego – Zakres obowiązku publicznego udostępnienia prospektu emisyjnego w formie drukowanej – Warunki publikacji prospektu emisyjnego w formie elektronicznej – Spółka akcyjna, która przedstawiła w prospekcie emisyjnym zatytułowanym „warunki ostateczne” informacje nieznanne w chwili zatwierdzenia owego prospektu emisyjnego – Brak prawidłowej publikacji – Dostęp do owego prospektu emisyjnego uzależniony od dokonania procedury rejestracji i wniesienia opłaty

Sentencja

- 1) Artykuł 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam należy interpretować w ten sposób, że informacje wymagane zgodnie z art. 22 ust. 1, które wprawdzie nie były jeszcze znane w momencie publikacji prospektu emisyjnego podstawowego, niemniej były już znane w momencie publikacji suplementu do owego prospektu, powinny zostać opublikowane w owym suplementcie, jeżeli stanowią one nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub niedokładność, które mogą wpłynąć na ocenę papierów wartościowych w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych, co podlega ustaleniu przez sąd odsyłający.
- 2) Wymogom art. 22 rozporządzenia nr 809/2004 nie odpowiada publikacja prospektu emisyjnego podstawowego nie zawierającego informacji wymaganych na podstawie art. 22 ust. 1, w szczególności wskazanych w załączniku V do owego rozporządzenia, jeżeli owa publikacja nie zostanie uzupełniona przez publikację ostatecznych warunków. Aby informacje, które powinny zostać zawarte w prospekcie emisyjnym podstawowym zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 809/2004 mogły zostać włączone do ostatecznych warunków jest konieczne, aby prospekt emisyjny podstawowy wskazywał informacje, które zostaną zawarte w owych warunkach ostatecznych i aby owe informacje były zgodne z wymogami przewidzianymi w art. 22 ust. 4 wskazanego rozporządzenia.
- 3) Artykuł 29 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia nr 809/2004 należy interpretować w ten sposób, że wymóg, aby prospekt emisyjny był łatwo dostępny na stronie internetowej, gdzie został udostępniony nie jest spełniony, gdy istnieje obowiązek rejestracji na owej stronie internetowej przy zastosowaniu klauzuli wyłączającej odpowiedzialność i obowiązek podania adresu poczty elektronicznej lub gdy ów dostęp elektroniczny jest płatny lub, ponadto, gdy darmowe zapoznanie się z elementami prospektu emisyjnego jest ograniczone do dwóch dokumentów na miesiąc.
- 4) Artykuł 14 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2003/71 należy interpretować w ten sposób, że prospekt emisyjny podstawowy musi zostać udostępniony zarówno w siedzibie emitenta, jak również w siedzibie pośrednika finansowego.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Minister van Financiën przeciwko X BV

(Sprawa C-480/12) (¹)

[Wspólnotowy kodeks celny — Zakres zastosowania art. 203 i 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Procedura tranzytu zewnętrznego — Powstanie długu celnego w wyniku niewykonania obowiązku — Przedstawienie towarów po terminie w urzędzie przeznaczenia — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 10 ust. 3 — Związek między powstaniem długu celnego a powstaniem obowiązku podatkowego z tytułu VAT — Pojęcie transakcji podlegających opodatkowaniu]

(2014/C 212/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister van Financiën

Strona pozwana: X BV